

[Landbrugsministeren.]

Medlem, som nu omskrev sine Udtalelser fra før om, at han vilde have Titelen ændret, til, at han vilde have, at Indholdet i Loven svarede til Titelen, at saaledes som Indhold og Titel er for Øjeblikket, staar de i et glimrende Forhold til hinanden. Som Forslaget er affattet, vil der kunne anvendes de samme Millioner som tidligere til forskellige Støtteforanstaltninger, som Tilskud til Indvinding af nye Markeder, som det ærede Medlem omtalte. Selv om man anvender de 5 Mill. Kr. til Destruktion, fortrinsvis af tuberkuløse Dyr fra Besætninger, der skal renses, og selv om man betaler dobbelt saa stort et Tilskud til disse Dyr som det, vi kunde betale i Fjor, til Destruktion af almindelige Dyr, er der alligevel det samme Beløb, som blev brugt i Fjor, til Raadighed til Støtte paa anden Maade, idet Eksporten nu ikke tager 1 000 Stkr. Kreaturer, men op til 3 000 Stkr., ja, endogsaa lidt over en enkelt Uge.

Det ærede Medlem udtalte til sidst, at det vilde være ganske urimeligt, hvis jeg vilde gennemføre et Diktat. Det har aldrig været min Hensigt. Jeg har forelagt et Lovforslag, og det har faaet Tilslutning i Folketinget, hvor Flertallet repræsenterer Flertallet i Befolkningen, i Modsætning til Flertallet her i Landstinget. Spørgsmaalet er da: Hvem skal have sin Vilje, hvis vi ikke kan enes, Flertallet i Folketinget, der repræsenterer Flertallet i Befolkningen, eller Flertallet i Landstinget, der repræsenterer Mindretallet? Hvis der skal være Tale om Diktatur her, maa det være, hvis man følger det ærede Medlem og siger, at det, som Mindretallet ønsker, er det, der skal være Lov. Selv om det ærede Medlem nu finder det rigtigt, at Mindretallet i Befolkningen skal diktere dansk Politik, kan jeg sige til ham, at hvis man gennemfører Lovforslaget her i Tinget i en Skikkelse, der afviger principielt fra den, hvori det er vedtaget i Folketinget, er det umuligt at faa det gennemført i Folketinget, og saa bliver Resultatet det, som det ærede Medlem nævnte til at begynde med, at saa gennemfører man ingenting, saa hjælper man ikke paa de urimelige Forhold for Landbrugene.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) kan ikke sammenligne en Udsættelse af Færdigbehandlingen af dette Lovforslag med en Udsættelse af Behandlingen af Smørloven, for Landstingets Medlemmer har jo haft Adgang til at se paa det foreliggende Lovforslag mere end i Dag. Det er ikke noget nyt, at et af de to Ting i visse Situationer bliver stillet over for at maatte

gøre et Lovforslag færdigt paa en Dag. Det, der er sket med Hensyn til Smørloven, er, at jeg har faaet en Anmodning fra Landbrugsraadet paa det samlede Landbrugs Vegne om en Forlængelse af Smørloven med en Maaned, for at Landbrugsorganisationerne kan faa nærmere Tid til at overveje hele Spørgsmaalet. Det har der ikke foreligget noget om, dengang Forslaget til en Kødlov blev forelagt, tværtimod. Det ærede Medlem kan ikke vente at faa en saadan Forlængelse, simpelt hen fordi en saadan Forlængelse ikke kan vedtages i Folketinget.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale), at naar han mener, at Vedtagelsen af et Lovforslag som det, vi har til Behandling i Aar, vil betyde en Almisse, maa han ogsaa mene, at den tilsvarende Lov i Fjor var Udtryk for Almisse, men det tror jeg ikke, han kan faa nogen dansk Landmand til at erkende. Der er Forskel paa, om vi faar nogenlunde rimelige Priser for Landbrugsprodukterne her i Landet, eller om vi skal have for smaa Priser for vore Landbrugsprodukter, saa at det offentlige maa yde Støtte til den Rentebyrde, som Landbruget ikke kan bære. Jeg tror, at enhver, der vil sammenstille disse Forhold, klart vil erkende, at der er betydelig Væsensforskellighed derimellem. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) henviste til, at der skal betales en Afgift af Kalvene, men der ydes Tilskud til Studene. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der ogsaa betales Afgift af de Stude, som slagtes her i Landet, der betales Afgift af hvert eneste voksent Dyr, der slagtes her i Landet, til Fordel for Lovens Formaal. (Afbrydelse). Enhver maa erkende, at der har været tilsigtet prishævende Foranstaltninger, derunder prishævende Foranstaltninger for de Dyr, som er gaaet ud af Landet; ellers hjælper det ingenting.

Naar den højtærede Landbrugsminister nu stiller Spørgsmaalet op saaledes, at det drejer sig om, hvem der skal have sin Vilje, og hvor den største Magt ligger, om det skal være et Flertal i Folketinget eller et Flertal i Landstinget, stiller han det op paa en Maade, som de to Ting ikke kan godkende som berettiget. Det, der skal fremmes i begge Ting, er det, vi ud fra saglige Betragtninger og Overvejelser af Spørgsmaalet anser for det rigtige. Jeg vil haabe, at den højtærede Landbrugsminister og alle Medlemmer af begge Ting nu og i al Fremtid vil erkende, at dette Grundsynspunkt er det eneste rigtige. Naar Lovforslaget efter